

ВЕРКІНА Т. Б.

КОНСЕРВАТОРСЬКЕ БРАТЕРСТВО

Шановні колеги! Дорогі друзі!

Щиро вітаю славетний навчальний заклад, наших побратимів зі славним сторічним ювілеєм! Заснування Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського у Києві стало визначною історичною подією для Східної Європи. Протягом століття діяльність вашого навчального закладу живила чисте, кришталеве джерело музики у всьому її розмаїтті. Ваші вихованці – гордість світової культури! Започатковані вами славетні традиції становлять потужний фундамент української музичної освіти. Збереження і примноження цих традицій – наша спільна справа! Ми радіємо вашим успіхам, високо цінуємо перевірені часом наші товариські взаємини, тісні творчі контакти, готовність і бажання зміцнювати і розширювати їх. Я щаслива, що маю на київській землі, серед колег, справжніх друзів, однодумців, спілкування з якими надихає, зміцнює віру в те, що завдяки нашим спільним зусиллям ми зможемо допомогти музично обдарованій молоді знайти сенс мистецького життя, вивести на якісно новий рівень розвиток музичного мистецтва, освіти та науки в Україні.

Національна музична академія України імені П. І. Чайковського і Харківський національний університет імені І. П. Котляревського нерозривно пов'язані історією. Ми маємо спільні мету і завдання, нас єднає спільне коріння. Ювілейні урочистості – це нагода ще раз усвідомити ті принципи, на яких ґрунтується плідний і тривалий діалог харківської і київської шкіл в українському мистецтві. Торуючи свій шлях у межах одного культурного простору, кожна із цих мистецьких шкіл накопичила свій унікальний досвід. За кожною з них постає своя, перевірена часом система виховання музиканта, яка приносила і продовжує приносити свої плоди. Кожна з цих шкіл зберігає вірність своїм традиціям, плекає свою самобутність. Піклування про гідний статус примушує і харків'ян, і киян пильно спостерігати за успіхами один одного, постійно порівнювати себе з товаришами по мистецтву, відгукуватися на нові досягнення і відкриття. Невпинне збагачення наших зв'язків живить мистецьку ниву. Можна без перебільшення сказати, що сьогодні українську музику неможливо уявити без складного контрапункту – харківської і київської виконавських і музико-

Тетяна Борисівна Веркіна.

Виступ на Міжнародній науково-практичній конференції «Академія на межі століть». Київ.

2013 рік. Фото С. Р. Ніколаєва.

знавчих шкіл. Зрозуміло, що тут, як і в музиці, цей контрапункт неможливий без консонансів і дисонансів. Кожна лінія – це голос, який утворює цей контрапункт, має свою логіку розгортання, свої «інтонаційні точки». При цьому школи не замкнені у собі, не протистоять одна одній, а нерозривно пов'язані, забезпечують і утримують цілісність національної культури. Вільна конкуренція наших шкіл була і є запорукою життєздатності української музичної культури, важливою умовою збереження здорової екології і сприятливого творчого клімату у мистецтві.

Постійний обмін ідеями (під час конференцій, на сторінках наукових видань), обмін головуючими на державних екзаменах, експертами при акредитації та ліцензуванні, спільна робота у конкурсних журі, усіляких комісіях, спеціалізованих вчених радах, взаємне зміцнення кадрового потенціалу – усе це є свідченням принципово відкритого характеру функціонування обох шкіл. Сьогодні добре відомі представники київського музичного бомонду, які навчалися в Харківському університеті мистецтв. Серед них – ректор Національної музичної академії України, доктор мистецтвознавства, професор, народний артист України, член-кореспондент Академії мистецтв України Володимир Іванович Рожок; генеральний директор Національної філармонії України, народний артист України, професор Дмитро Іванович Остапенко; художній керівник Національної філармонії України, народний артист України, професор Володимир Анатолійович Лукашев; завідувач кафедри зарубіжної музики НМАУ, доктор мистецтвознавства, професор Марина Романівна Черкашина-Губаренко; народний артист України, професор Олександр Андрійович Востряков; завідувач кафедри музичної культурології, доктор мистецтвознавства, професор Сергій Віталійович Тишко; учений секретар Академії, кандидат педагогічних наук, доцент Наталія Миколаївна Семенова; кандидати мистецтвознавства, доценти Олена Василівна Сакало і Лариса Анастасівна Гнатюк.

Наші відносини дають змогу з оптимізмом дивитися у майбутнє, зміцнювати творчий потенціал національної культури, збагачувати її новими іменами, явищами, подіями, розширюючи можливості для зростання яскравих талантів. Маючи на меті не буквально відтворення досконалого зразка, а передання і поновлення творчого імпульсу, харківська і київська школи створюють в Україні багатшаровий ґрунт, на якому учень, вдячно сприймаючи досвід минулих століть, має змогу стати справжнім майстром.

Живий діалог між харківськими і київськими музикантами є втіленням високої ідеї консерваторського братерства, уперше задекларованої на фестивалі «Харківські асамблеї». Знаком цього простого і водночас утаємниченого братерства є причетність до Музики всіх тих, хто професійно спілкується з нею. Кожен музикант, як представник консерваторського братерства, добре розуміє, що він не самотній. Адже до цього співтовариства залучені не тільки ті, хто живе нині, а й ті, хто був, і ті, хто буде. Консерваторське братерство не прагне масовості: згадаємо євангельські історії про сіль та закваску, яких не треба багато, щоб усе вдалося. Консерваторське братерство гарантує неперервність культурної традиції, надає їй стійкості і сили, необхідних для збереження свободи, яка дає змогу жити гідно й гармонічно. Консерваторському братерству парадоксальним чином властиві елітарність і, водночас, демократизм. «Спорідненість душ» виявляється тут не в суворому дотриманні однієї шкали цінностей чи однакових поглядів на питання стилю, смаку, а в безпосередній причетності до класичної музичної спадщини, у щоденній її актуалізації.

Упевнена, що діалог харківської і київської шкіл завжди спирався і буде спиратися саме на ідеї консерваторського братерства. Не забуваймо, що наша сила – у нашій єдності! Всіх нас об'єднує Музика!